

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, declarat de avocatul Dumitru Cazacu, în numele inculpatului

Potereanu Gheorghe Xxxxxx, născut la xx xxx xxxx, originar și locuitor al mun. Xxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxxxxxx xx/x ap. xx, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 aprilie 2014, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.02.2015 – 30.03.2017,
instanța de apel: 27.04.2017 – 24.10.2017,
instanța de recurs: 23.01.2018 – 28.02.2018.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30 martie 2017, Potereanu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 6 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 31.03.2017, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 23.12.2014 până la 21.02.2015.

De la Potereanu Gheorghe s-a încasat, în beneficiul părții vătămate Omarov Omric, prejudiciul moral de 5000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Omarov Omric, în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 20.12.2013, între orele 08.00 – 11.00, inculpatul Potereanu G., împreună cu 2 persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului de termopan, au pătruns în locuința lui Omarov Omric, situată în or. XXXXXXXX, str. XXXXXXXXXXX nr. xx, de unde tainic au sustras bani în sumă de 23.000 ruble rusești, echivalentul a 8740 lei, 150 euro, echivalentul a 2800 lei, 120 dolari SUA, echivalentul a 1620 lei, 150 grivne UA, echivalentul a 225 lei, un set din aur format din colier cu brățară și cercei sub formă de flori cu prețul total de 3500 dolari SUA, echivalent a 47.300 lei, un lanț din aur în sumă de 8500 lei, un lanț din aur în sumă de 4000 lei, un medalion din aur în formă de lună musulmană la prețul de 6000 lei, un medalion din aur sub formă de patruleter cu imprimarea firmei „Versace” la prețul de 1600 lei, un inel pentru femei din aur cu diamant la prețul de 1000 euro, echivalentul a 18.600 lei, un inel din aur, bărbătesc cu diamant la prețul de 1000 euro, echivalentul a 18.600 lei, un inel din aur bărbătesc cu imaginea a doi vulturi la prețul de 10.000 lei, un inel din aur cu smarald de culoare verde la prețul de 5000 lei, o brățară bărbătească din aur la prețul de 3500 euro, echivalentul a 65.100 lei, un inel din aur bărbătesc cu piatră de culoare neagră la prețul de 1000 lei, bijuterii din aur lăsate la păstrare în casa lui Omric Omarov de alte persoane și anume o brățară din aur pentru femei, 9 brățări femeiești din aur sub formă de lănțișor, un ceas bărbătesc din aur, un ceas femeiesc din aur, un colier femeiesc din aur, 20 de inele femeiești și bărbătești din aur, masa totală a acestor bijuterii fiind de 400 gr., estimate de partea vătămată la prețul de 20.000 euro, echivalentul a 372.000 lei. Bijuterii din argint, și anume: o pereche de mărgele din argint cu medalion cu perle de culoare coral roșu la preț de 250 dolari SUA, echivalentul a 3375 lei, un set de cercei cu inel cu nefrit la preț de 120 dolari SUA, echivalentul a 1620 lei, o pereche de cercei din argint cu malahit la prețul de 500 lei, un inel din argint cu prețul a 500 lei, un inel din argint cu trei bile rotunde la prețul de 300 lei, 5 perechi de cercei din argint cu prețul unei perechi de 400 lei – în total 2000 lei, un cercel din argint la preț de 200 lei.

Astfel, au sustras de la partea vătămată bunuri materiale în proporții deosebit de mari în sumă de 604.695 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că cu Harea A. și Manjeru G. au mers în or. Călărași pe 20.12.2013, la invitația ultimului. Ajunși în or. Călărași, i-a așteptat pe cei doi la o fântână, ei urmând să-și caute ceva de lucru. Nu a văzut la ei în mâini careva sacoșe cu bunuri, dar în drum spre mun. Chișinău, aceștia scoteau din buzunare obiecte din aur.

Totodată, vinovăția acestuia este dovedită integral prin cumulul de probe administrate.

Astfel, părțile vătămate Omarova P. și Omarov O. au declarat că la 20.12.2013, când s-au întors, au descoperit că în casă totul era răscolit, geamurile deschise și ușa stricată, toate hainele erau împrăștiate pe jos. Au depistat dispariția banilor și a

bijuteriilor. Prejudiciul material cauzat este de aproximativ 600.000 lei, din bunurile dispărute fiindu-le restituite două bijuterii – o brățară și un lăntișor din aur, și niște obiecte din argint.

Martorul Manjeru G., a declarat că a fost condamnat pentru faptul pătrunderii și furtului din casa lui Omarov O., comițând infracțiunea respectivă cu Harea A. și Potereanu G. La 20.12.2013, împreună cu Harea A. și Potereanu G. au plecat din mun. Chișinău în or. Călărași. Ulterior, el cu Potereanu G. au comis furtul, iar Harea A. îi aștepta afară. Au sustras din casă bijuterii din aur și sume bănești, bunurile fiind împărțite și cheltuite în trei. Bijuteriile din argint le-a restituit și o parte din bijuteriile din aur, fiind găsite la lombard. El a fost inițiatorul comiterii infracțiunii, necunoscând vârsta inculpatului Potereanu G.

Martorul Harea A. a declarat, că în luna decembrie 2013, împreună cu Manjeru G. și Potereanu G. s-au pornit în or. Călărași. Inițial nu cunoștea unde merge și ce urmează să se petreacă acolo. Ajunși la casa lui Omarov O., a înțeles că urmează să săvârșească un furt, el rămânând la fântână mai la vale de casă, iar inculpatul împreună cu Manjeru G. au sărit gardul. Au ieșit din ogradă în mai puțin de o oră, după care s-au pornit spre mun. Chișinău, unde i s-a arătat ce au furat din casa lui Omarov O. I-au dat un inel din aur și haine în sumă de 1800 lei. Personal a văzut cum Manjeru G. i-a dat lui Potereanu G. bani în valută străină, dar nu cunoaște suma. Din discuții a înțeles că Manjeru G. ar fi rudă cu partea vătămată Omarov O. Bunurile sustrase se aflau la Manjeru G. și Potereanu G.

Martorul Galașan I. a declarat că îl cunoaște pe inculpat de la Internet Cafe-ul la care lucra în calitate de operator. Manjeru G. l-a rugat să păstreze la el la serviciu un pachet, pe care urma să îl ia. Nu a verificat conținutul. După, au venit și au luat pachetul, careva detalii despre furtul comis nu i-au fost comunicate.

La fel, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin probele scrise: procesul verbal de ridicare din 30.12.2013, de la lombardul „Leu Rapid” din or. Chișinău, str. Negruzzi 7/2, a două brățări din aur; procesul verbal de recunoaștere a obiectului din 31.12.2013; ordonanța de ridicare și examinare a bijuteriilor din argint din 27.03.2014, a unui cercel din 3 bile, unui lăntișor format din bile, o pereche de cercei cu lingou în formă triunghiulară, o pereche de cercei cu lingou în formă ovală, o pereche de cercei cu lingou în formă de petală, un cercel în formă rotundă și un medalion, o pereche de cercei cu lingou în formă rotundă, o pereche de cercei cu lingou rotund și un lingou în formă de petală, un inel, o brățară cu pietre albastre – verzui înspre verde, un set de cercei cu inel cu piatră roșie; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 20.12.2013 și planșa cu imagini; sentința irevocabilă a Judecătoriei Călărași din 17.06.2014, potrivit căreia Manjeru G. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal pentru săvârșirea furtului dat.

Declarațiile inculpatului sunt neveridice, fiind poziția lui de apărare, întru evitarea răspunderi penale pentru fapta comisă, argumentele sale fiind combătute prin declarațiile martorilor Harea A. și Manjeru G., care au indicat că anume cu Potereanu G. au comis furtul.

Mai mult, aceștia deja au fost condamnați pe art. 186 alin. (5) Cod penal, cauza fiind examinată în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru aceeași infracțiune – ultimii fiind complicitii inculpatului,

fiind audiați conform regulilor de audiere a martorilor, fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru darea de declarații false, conform prevederilor art. 312 – 313 Cod de procedură penală. Ambii fiind audiați în ședințe diferite au depus declarații analogice, declarațiile lor neputând fi puse la îndoială.

Totodată, inculpatul prin declarațiile sale, a recunoscut indirect fapta, indicând că la 20.12.2013, împreună cu Harea A. și Manjeru G. au fost în or. Călărași la invitația ultimului „în scop de lucru”. Tot el a recunoscut că a primit de la Manjeru G. suma de bani în mărime de 1200 ruble rusești, deși în aparență era conștient că nu a prestat nici un serviciu sau vreo muncă pentru care să fie plătit. Faptul primirii banilor de către acesta a fost confirmat și de către martorul Harea A., care a văzut acest fapt, el primind la rândul său, bijuterii și haine noi din bunurile sustrase.

În baza probelor administrate, instanța a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 34, 75, 79, că el anterior a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f), 90, Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 5 ani, că a comis o infracțiune gravă, se caracterizează pozitiv, este celibatar, nu este angajat în câmpul muncii oficial, la întreținere nu are copii minori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, că s-a stabilit circumstanța agravantă – **comiterea infracțiunii prin participație**, fiind reținută circumstanța excepțională – minoratul persoanei care a comis infracțiunea, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, sub limita minimă prevăzută de lege.

3. Avocatul Vladimir Diaconov, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Apelantul a invocat, că inculpatul i-a așteptat pe Manjeru G. și Harea A. în drum, aceștia revenind peste o perioadă de timp, spunând că nu mai este nevoie de lucru, ei făcând tot ce trebuie, iar pentru incomoditatea provocată i-au dat 1200 ruble rusești. Despre furt a aflat mai târziu.

Martorul Galașanu I. a declarat că nu este convins că inculpatul a fost implicat în comiterea furtului, deoarece când au venit inculpatul și Manjeru G. după punga lăsată la el, între inculpat și Manjeru G. s-a iscat o ceartă, care i s-a părut stranie, înțelegând că inculpatul fusese dus în eroare de către Manjeru G.

Bunurile care au fost sustrase, au fost gestionate de Manjeru G., care a cheltuit banii obținuți după bunul său plac, doar pentru necesitățile lui.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat sau să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a declarat că era minor și nu își dădea seama ce face, neștiind că s-a pornit la furat. A fost mințit de băieții mai mari. Îi pare rău de cele întâmplate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Potereanu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5), 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate, aplicate prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 24 octombrie 2017, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 23.12.2014 până la 21.02.2015 și de la 30.03.2017 până la 24.10.2017.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut, că în ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul și-a schimbat poziția, recunoscând în totalitate fapta incriminată prin rechizitoriu, a solicitat o pedeapsă mai blândă, totodată susținând declarațiile date în prima instanță.

Urmărirea penală cât și judecarea cauzei în prima instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definitivei condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiind descrisă fapta infracțională ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care au fost respinse argumentele apărării. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, prima instanță nu a acordat deplină eficiență art. 7, 61, 70, 75, 79 și 84 Cod penal, pedepsa fiind individualizată contrar prevederilor legale.

Prima instanță nu a soluționat corect chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, sub aspect că nu a reținut o circumstanță excepțională-importantă și evidentă, or potrivit materialelor dosarului, inculpatul la data comiterii infracțiunii era minor, iar prezența minoratului, prin prisma prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională a cauzei, care trebuie luată în considerație, în mod obligatoriu, la aplicarea pedepsei penale.

Însă, prima instanță a stabilit inculpatului o măsură de pedeapsă incomensurabilă cu persoana lui, incorect aplicând și prevederile art. 85 Cod penal, or, în speță nu s-a constatat cazul unui cumul de sentințe.

În acest sens, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70, 75, 79, 84 Cod penal, că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii consumate la 20.12.2013, fiind săvârșită înainte de pronunțarea sentinței Judecătorei Ialoveni din 09.04.2014, constatându-se concurs de infracțiuni, iar în termenul pedepsei aplicate urmând a fi inclusă durata pedepsei executate, parțial, aplicată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2014, că în privința inculpatului s-a constatat circumstanța excepțională – minoratul persoanei care a comis infracțiunea, cât și situația familiară grea a inculpatului minor, concluzionând că pentru reeducarea și corectarea lui este necesară aplicarea pedepsei penale prevăzute de lege – închisoarea,

sub limita minimă prevăzută de legea penală, temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind constatate.

5. Avocatul Dumitru Cazacu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat, că recunoașterea vinovăției și căința sinceră în instanța de apel denotă că inculpatul din proprie inițiativă a comunicat împrejurările efectuării acțiunilor sale, apreciindu-le ca fapte negative, cerându-și scuze în instanța de judecată.

Instanțele nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, iar concluzia lor vine în contradicție cu regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate.

Instanțele de judecată nu au ținut cont, că potrivit materialelor din dosar se demonstrează că inculpatul nu se află la evidență specială, nu este subiect a cărorva materiale administrative, luând în considerație căința exprimată de către acesta în ședința de judecată vis-a-vis de faptele comise, faptul că este o persoană tânără.

Faptul săvârșirii infracțiunii de către un minor, indiferent de gravitatea ei și de faptul că el, anterior, a fost condamnat sau a săvârșit mai multe infracțiuni, se consideră ca circumstanță ce atenuează răspunderea penală și trebuie luată în vedere la aplicarea pedepsei minorului.

Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea mai este considerat de către legiuitor ca o circumstanță excepțională și temei pentru a-i aplica minorului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Totodată, inculpatul a săvârșit infracțiunea fiind impus de necesitatea de a se întreține, împrejurări de ordin personal și familial, starea gravă a condițiilor de viață și de trai, el a fost nevoit să comită această infracțiune pentru a-și întreține familia și pe sine din cauza stării materiale grele.

La individualizarea pedepsei în cazul minorilor, instanța urmează să țină seama de nevoile speciale și variate ale minorilor și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei copilului. O astfel de situație față de minorii delicvenți este prevăzută în Ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori.

Astfel, urmau a fi întreprinse toate măsurile prevăzute de lege pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse non-privative de libertate sau pentru stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, ori pentru a dispune suspendarea condiționată a pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal (pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 39 din 22.11.2004, cu privire la practica judiciară în cauzele privind minorii).

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu respectivele circumstanțe invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, micșorând-o la apelul apărării, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului care este minor, dar a comis o infracțiune gravă și până la pronunțarea sentinței fusese condamnat prin sentința Judecătorei Iaoveni din 09.04.2014 în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 5 ani, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 70 alin. (3), 75, 79, 84 alin. (1) și (4) Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima

cauză, instanța de judecată stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, se reține că instanța de apel, just a concluzionat că în cazul în care inculpatul este minor, dar a comis o infracțiune gravă, fiind și anterior condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f), 90 Cod penal, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, sau aplicarea de pedepse alternative mai blânde precum amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale aplicată inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 *pct. 11¹*), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Cazacu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, în privința inculpatului Potereanu Gheorghe Xxxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco